

længere Afstand, saa at Betaling kun ydes for den overflydende Veilængde. Den nødvendige Begrændsning for Kjørjelspligten har man draget ved Lægedistriktet. Udstrækker Kjørjelen indenfor denne Grændse sig udover 1½ Mil, skal der betales for den efter en af Amtsraadet fastsat Taxt.

Herved er en Ændring i Paragrafens 2det Stykke bleven hensigtsmæssig. Dette Stykke foreslaas saaledes affattet, som det er formuleret af Mindretallet (Chr. Nielsen og Th. Nielsen), jfr. nedenfor.

§ Henshold til det Bemærkede foreslaar Udvalget:

a) at der i Stedet for Paragrafens 1ste Stykke, 1ste Punktum sættes:

„Medlemmer af anerkjendte Sygekasser, som bo paa Landet og som ikke holde Hest og Vogn, skulle være berettigede til af den Kommune, hvori de bo, for dem selv og deres Børn under 15 Aar, forsaavidt de ere i Hjemmet, at forlange Befordring afgiven indenfor Lægedistriktets Grændser til Afhentelse af den af Sygekassen benyttede Læge eller Jordemoder eller efter Omstændighederne til den Syges Henbringelse til bemeldte Læge eller Jordemoder eller til Sygehus. Denne Befordring ydes frit for en Veilængde af indtil 1½ Mil frem og ligesaa langt tilbage, medens der for Befordring udover denne Grændse erlægges Betaling efter en af Amtsraadet fastsat Taxt“.

b) Paragrafens 2det Stykke affattes saaledes:

„De omhandlede Kjørjeler, der ikke betragtes som Fattighjælp, staffles til Veie ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning og Omkostningerne derved udredes af Kommunens Kasse.“

Med Hensyn til

§ 11 (nu § 12)

blive nogle formelle Ændringer nødvendige af Hensyn til de Forslag, som ere stillede ved § 9.

Fleretallet foreslaar, med Hensyn til sit Forslag vedkommende § 9, 1ste og 3die Stykke, § 11, 1ste Stykke affattet paa følgende Maade:

„Inden Udgangen af Januar Maaned indsendes til Sygekasseinspektøren for hver

anerkjendt Sygekasse en Angivelse af Medlemstallet ved hver Maaned's Begyndelse i det forløbne Aar og af det samlede Medlemsbidrag, ledsaget af en Fortegnelse over Medlemmerne, der udviser Størrelsen af hver enkelt's Bidrag og den eller de Kommuner, i hvilke Vedkommende i Aarets Løb har haft fast Ophold, med Angivelse af Opholdets Begyndelse og Slutning“.

Lovforslagets § 12 (ev. § 13) indstilles til uforandret Vedtagelse.

Lovforslagets fjerde Afsnit (§§ 13—18, nu §§ 14—20) omhandler Sygekassernes Ydelser.

§ det Hele og Store tiltræder Udvalget Lovforslagets

§ 13 (ev. § 14),

som bestemmer, hvad der af de anerkjendte Sygekasser skal ydes i Sygdomstilfælde, og altsaa angiver den Hvide, hvortil Sygekassernes Ydelser maa bringes op, for at de kunne siges at give en Sygdomsforsikring, der opfylder Formaalet. Udvalget erkjender, at en Angivelse af det normale Maal af Ydelser er nødvendig, og de Ændringer, det foreslaar i Lovforslagets Angivelse af Normalmaalet, ere vel ikke ganske uvæsentlige, men forrykte dog ikke Synspunktet. Forinden der imidlertid gjøres nærmere Rede for disse Ændringer, skal man bemærke, at Udvalget ikke anser det for nødvendigt at binde Sygekasserne ufravigeligt til det angivne Maal, men mener, at det maa kunne tilstedes Kasserne at fastsætte Ydelserne paa en anden Maade — for alle eller visse af sine Medlemmer —, naar dog de paa afvigende Maade fastsatte Ydelser findes tilfamentagne ikke at være ringere end de i Loven opstillede. En saadan Frihed, hvis rette Benyttelse jo staar under Kontrol af den Auerkjendelsen meddelende Myndighed, og som yderligere bør betinges af en Anbefaling fra Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor Kassen hører hjemme, turde i ikke saa Tilfælde stemme med Forholdenes Krav. Navnlig har Fleretallet haft for Øie, at der kan være gode Grunde for en Sygekasse til ikke at yde sine Medlemmer eller visse Klasser af dem den egentlige